

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 420. — 13 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1885. ΔΕΛΤΑ 16

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου ἀριθ. 3

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΕΤΟΣ I' — ΑΡΙΘ. 472

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙ ΕΘΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ὑπὸ Ἀγγέλου Βλάχου.
Ο ΠΥΡΡΟΑΝΤΗΣ ὑπὸ Ἀριστοτέλους Π. Κουρτίδου.
ΑΙ ΔΩΔΩΝΑΙΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ τοῦ κ. Κ. Κραπίνου
ὑπὸ Χ. Τσούντα.

ΥΓΙΕΙΝΗ.

ΡΩΣΟΙ ΑΓΩΝΙΣΘΕΝΤΕΣ ΚΑΘ' ΗΜΩΝ ὑπὸ Κ. Α. Πα-
λαιολόγου.

Η ΑΚΡΙΒΕΙΑ καὶ ὁ φιλόσοφος Σουίφτ.

ΕΙΣ ΦΙΛΑΥΝΩΝ ΠΟΙΗΜΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἡ ἐκδόσις τῆς ἐτέρας τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ Δελτίῳ ἀγγελθεισῶν μεταφράσεων ἑλληνικῶν ποιημάτων εἰς τὴν ἀγγλικὴν ὑπὸ τῆς Κυρίας Lucy M. J. Garnett ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Greek Folk-Songs» ἔδεικεν ἀφορμὴν εἰς μακρὰν καὶ πικρὰν ἀλληλογραφίαν μεταξὺ τῆς μεταφράστριδος καὶ τοῦ γράψαντος τὴν εἰσαγωγὴν κ. J. S. Stuart Glennie ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ ἐκδότου τοῦ βιβλίου ἀφ' ἑτέρου, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη εἰς συνεχῆ φύλλα τοῦ ἐν Λονδίῳ ἐκδιδομένου περιοδικοῦ «Athenaeum». Ἡ διενεχθεῖσα ἀφορὰ εἰς τὸ χρηματικὸν μέρος τῆς ἐκδόσεως, τοῦτο ὁ ἕνα καὶ δὲν ἐξεδόθη ἔτι τὸ βιβλίον. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἀναφεύσα διαφορά αὕτη δὲν θὰ γείνη πρόκοιμα εἰς τὴν ταχεῖαν δημοσίευσιν τῆς εἰρημνῆς συλλογῆς.

Ἡ γαλλικὴ φιλολογία ὑπέστη δυσαναπλήρωτον σπέρησιν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ἐδμόνδου About, ἑνὸς τῶν πνευματικωτέρων συγγραφέων καὶ δημοσιογράφων τοῦ πρῶτου αἰῶνος, ἐν ᾧ ἤμω ἐτι ἡλικία. Γνωστὸν ὅτι ὁ About πρὸ τριακονταετίας περίπου ἐμαθήτευσε παρὰ τῆ ἐπιταύθῃ Γαλλικῆ Σχολῆ καὶ ἔτι πρῶτον τῆς ἐναυθῆς διατριβῆς αὐτοῦ καὶ τὸ πρῶτον ἔργον, δι' οὗ ἤρξατο κατασκευάζων φιλολογικὴν φύμην, ὑπῆρκεν ἡ σύγγραφος Ἑλλάς, ἐν ἧ δὲ γλώσσῃ ὑπερὸ τῶν ἀναστραφῶν καὶ πικρῶν ἐπιχρῶνται: τὰ ἐλαττωματικά τῶν συγγραφέων Ἑλλήνων. Ἐκτοτε τὸ ὄνομα τῆς συγγραφῆς κατέστη δημοτικὸν καὶ παρ' ἡμῶν. Ἀλλὰ πρὸ τινῶν ἐτῶν ἐφάνη ἀπαρνομένοις τὰς μισαλληνικὰς αὐτοῦ διαβάσεις, προτάξας νεωτέρας ἐκδόσεις τῆς Συλλογῆς Ἑλλάδος, πρῶτον μετὸν ευνοϊκῶν ὑπὲρ Ἑλλὰδος κρίσεων. Ὁ About διεκρίθη ὡς μυθιστοριογράφος, δηλαδὴ σιενσας, πολλὰ καὶ ποικίλα ἔργα, ἐν οἷς διὰ τὸ πρῶτον αὐτοῦ ἐν τῇ Revue des deux Monde ἀναφανῆ μυθιστόρημα «Tollan» κατηγορήθη ὡς λογοπλόκος. Ὁλιγωτέρων ευτυχιῶν ὑπῆρκεν ἐν τῷ θεάτρῳ ὡς δραματικὸς συγγραφεὺς. Κατὰ τὰ 1868 εἰσῆλθεν εἰς τὴν συνταξὴν τοῦ «Gaulois», ἐν ᾧ ἐπέπαινε μῆσεισε σειρὰ ἀξιοπαραζητῶν ἐπιστολῶν, καὶ περὶ τὰ τέλη τῆς Αὐτοκρατορίας ὑπῆρκεν εἰς τῶν κυριωτέρων πολιτικῶν συντακτῶν τῆς «Soir». Ὀλίγον δὲ μετὰ ταῦτα ἵστασε μετὰ τοῦ ἐξέχου κρητικοῦ Sarcey τὸν «10. Avenir», δημοκρατικὸν ὄργανον, διάσημον καταστάξιν διὰ τὴν ζωηρότητα τῆς πολιτικῆς του κατὰ τῶν κληρικῶν καὶ μὲν αρχικῶν. Τὸ τελευταῖον ἔργον του, πέρυσιν ἐκδόθη, ἑνωματικὸν «Le roman d' un brave homme», ἔργον ὁ ᾧ ἀντίστοιχόν τῶν μυθιστοριῶν τῆς φυσιογραφικῆς σχολῆς. Ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία τοῦ ἤντιον ἐσχάτως τὰς πάλαιας τῆς ὀρθογραφίας διδούσης τοῦ μυθιστοριογράφου, Γουλιέλμου Σανὸν ἀλλ' εἶρεν αὐτὸν ὁ θάνατος, ἐσχατοῦμενον εἰς τὴν συγγραφήν του ἐγκομίου τοῦ προκατόχου του ἐπὶ τῇ μελέσει αὐτοῦ ὑποδείχθη ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ, καὶ πρὸς τοιοῦτο, διεξέχοντα ἱστορικὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν μετῶν του Ἰωάννου Αἰγίου, αἰετὸς οἱ παλαικοὺς λόγους, ἤθελον γὰ ἀπαρθεῖσθαι ἀπὸ τῶν παλαιῶν δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἀνωτέρῳ ἐφημερίδῃ.

Ἐκτενεστέρως βιογραφικῶν εἰδήσεσιν περὶ Ἀβουτ δύνανται νὰ εὔρη ὁ βουλομένη ἐν τῷ ΕΖ' τόμῳ τῆς Ἐπιστολῆς προτασομένης τῆς μεταφράστριδος τοῦ διηγήματος αὐτοῦ «Ὁ Ἀκροβόλος». Ἄλλα ἔργα τοῦ μεταφράστῆ κατὰ ἡμῶν εἶνε, κατ' ἄσπον γινώσκομεν: Ὁ βασιλεὺς τῶν βουδῶν ὑπὸ τοῦ κ. I. Σκυλλση, καὶ ὁ Ἀπεξηραμένος Σύνταγματάρχης («L'homme à l'ortille en robe») κατὰ Μετάρρασιν τοῦ κ. Π. I. Φέρμιπου: «L'homme à l'ortille en robe».

Ἀληθῆς φιλολογικὸν καὶ καλλιτεχνικὸν ἐπιμελῶν βιβλίον: ἡ ἐθνικὴ, ὡς ἀπεκλήθη, ἐκδόσις τῶν ἔργων τοῦ Βεκτορος Οὐγγῶ, τὴν ὁποία ἀνέλαθε τὸ βιβλιοπωλεῖον Lemoullier. Ἡ ἐκδόσις θέλει ἀρτίσει ἀπὸ τῶν προσεγγίσει ἐφοδῶν τῶν ἀπὸ συλλέξια ἐκδομένων κατὰ δεκαπενθήμερον. Τὸ κείμενον θὰ συνδοσθῆ ὑπὸ 2,500 γαλλογραμῶν. Ἐκδοθῆ τούτων θὰ περιεχθῆ καὶ ἰδιαιτέρως 250 εἰκῶνας, ὁποῖα ὁμοίως εἰς τοὺς διασημοτέρους καλλιτέχνους τῶν ἡμερῶν ἀναστήσει.

Συνάδροισις ἐγένετο πάντων τῶν ἀντιπροσώπων τῆς κρητικῆς τοποῦ, τῆ πρωταθουλίας τῶν ἐφημερίδων, Ζαβλαῆς, Συμβατικός, Γαλαξοῦ καὶ Προίας, πρὸς ὄφελος τῶν πτωχῶν τῶν Παρισίων καὶ τῶν παθόντων ἐκ τῆς πλημύρας Pondichery. Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτων ἡ συνάδροισις παρεδέχθη νὰ ὀργανώσῃ παράστασιν ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Μελοδράματος, μέγαν ἡρᾶν παρὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν μαγάρων τοῦ χρηματιστηρίου καὶ νὰ δημοσιεύσῃ τεύχος μετ' ἐξαρτητικῆς πολυτελείας, περιέχον ἀνέκδοτα ἔργα τῶν διασημοτέρων φιλολόγων καὶ κωμικῶν. Πρῶτον δὲ ἀνεστήθη ἐπιτροπὴ, ὁποῖα σκεπθῆ περὶ ἐκδόσεως ἡμετέρας ἐπιτροπῆς ἀπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ τοῦ τελευταίου δημοσίουμα τῆς γνωστῆς Ἰταλικῆς συγγραφῆς Μιτίλδης Σερῶ, ἧτις ὡς γνωστὸν εἶχε τὸ κείμενον ἐπὶ Ἑλλήνων, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ κοιλία τῆς Νεαπόλεως» περιήρξα διὰ τῶν ἡμετέρων ἡμετέρων τῶν ευκαίρων τῶν ἐν ἀσχολίᾳ ἐκεῖ γόλας, τὴν ὀρθικὴν ἀλιότητά καὶ δυστυχεῖν τῶν κτωτέρων τῆσιν τοῦ Νεαπολιτικοῦ λαοῦ.

Ἐπὶ τὸν τίτλον «Ἰστορικὴ μελέτη», περιλάθον ἐξέδοκεν ἀρτί ὁ κ. Σπυρίδων Π. Λαμπρὸς ἐνδοκίμους ἱστορίας αὐτοῦ μονογραφίας, ὡν ἕκαστη αὐτοῦ αἰτεῖται πραγματικῶς ἀνεξέταστον τι ζητήμα ἢ ἀνεκνεύει δυσεξήγησάτων εἰς πᾶσιν ἐν ἀσπεί πρὸς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸν πρῶτον αἰῶνα καὶ πικρὴν ἀλλοτριᾶ ἀλλῶν, ἐποχῶν. Ὁ ἀγαθὸς γνωστὸς ὁ κατὰ σείρην ἀναλαθῶν νὰ διέλθῃ τὰς πραγματείας ταύτας, ἀναχωρῶν κατὰ πρῶτον ἀπὸ τῆς παλαιῆς καὶ τῆς προῖστορικῆς ἐποχῆς μετακίσει εἰς τοὺς χρόνους τῶν Μιθρικών, ἐκείθεν δὲ εἰς τοὺς πρῶτους μετὰ Χριστὸν αἰῶνας καὶ ἀπὸ τούτων εἰς τὸν Βυζαντινὸν μεσαιῶνα, εἰς δὲ εἰς τοὺς νεωτέρους χρόνους τῶν τοιαυτῶν ἐπιδημιῶν καὶ τῆς ἐνεσχετικῆς. Οὕτως ἐν τῶν αὐταῖς ταῖς ἱστορικαῖς ἀναφορῶν ὁ συγγραφεὺς ἀκολουθῶν τῆς ἰαίας τούτου διαστροφικῆς ἡ συστηματικῆς ἐρευνῆς, συγγραφεὺς ἀντιπύσει ἱστορίας πρῶτον πνευματικῆς τοῦ ἀρχαίου τοῦ ἐπιστημοσύνης σταθμοῦ τῆς ἱστορίας τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, ἐν ᾧ εἰς τὸν παλαιῶν, ἀλλῆμισιν ἡ παθῆσαι. Τὰ πρῶτα μελέτησιν προηγουμένην περὶ τῶν κορισμῶν τῆς προῖστορικῆς ἀρχαιολογίας καὶ τῶν πρῶτων κτωτέρων τῆς Ἑλλάδος, τοῦ νεωτέρου ἐπιχρῶμενον Φοινίκας ἐν Ἀγίῳ Γεωργίῳ τὸ παρὰ τῇ Σαλαμίνι: γνῶρις νεῶν ἐσάν τῆς βιομηχανίας τῶν Φοινίκων ἐν τῇ παλαιῇ Ἑλλάδι, τὸ τρίτον μελέτησιν ἀναφερέται εἰς τὴν ὑστεραίαν τῆς ἐν Παλαιαῖς μάχαις ἐν τῷ τελευτῶν δημοσίουμα νὰ ἀποστασιατῶν ἐκ τῶν Ἰωνικῶν τῶν Κρησίων τὸ πέμπτον ἱστορίᾳ ἐπὶ ἐπιστολῶν τῶν γαβρῶν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπιδημιῶν ἐν τῷ ἐκτῷ ἐπιστομῶν ἀπὸ πᾶσιν τῶν περὶ κρίσεως Μονεμβατικῶν χρόνων, τὸ ἕβδομον περιλαμβάνει τὴν ὑπὸ τῶν Ἀραβῶν δευτέρων πρῶτικῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐν τῷ ὄλῳ γνῶρις ἀπὸ τῆς ἑσπεροῦ τῶν κατὰ τὸν θάνατον καὶ τὴν ἀποστασίαν τοῦ μέγαλου Βυζαντινοῦ Γεωργίου Μανιακῆ ἐν τῷ ἕκτῳ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων ἀπὸ βυζαντινῶν χρόνων, τὸ δέκατον πραγματικῶς τεύχος εἰς τοὺς Τούρκους παράστασιν τῶν Ἰωνικῶν καὶ τέλος τὸ ἕβδομον μελέτησιν ἕνα ἐκεῖ τῶν ἑσπεροῦ νῆσων ὑπὸ τῶν οὐρανοῦ τῶν ἡμετέρων.